

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613857056/facsimile.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

uden at mærke det, dreiede sig i en Kreds, og tilsidst, da Solen dalede, kom han igjen tilbage til den store Have ved Slottet, hvor han endelig udmattet satte sig paa en Bænk, der beskyggedes af Valnøddetræer, hvis Grene strakte sig henimod Bygningen.

Da hørte han følgende Sang, der tonede fra et aabent Vindue over hans Hoved:

Jeg eied' intet Meer paa Jorden,
Thi ranet var min bedste Skat,
Og hvor jeg gik fra Syd til Norden,
Jeg stod kun i en bældmørk Nat.

Jeg lytted til den gamle Klage,
Der klang i Skoven Aar for Aar,
Mens Høst og Vinter tog tilbage
Hver Blomst, der spired frem i Vaar.

Jeg skued Sorg paa alle Veie,
Den stod i Mandens Alvorsblik,
Og ved den unges Piges Leie,
Og der, hvor Barnets Vugge gik.

Paa Maanens Kind jeg saac den hænge,
Den sukked giennem Vindens Røst,
Og dirred giennem Harpens Strænge,
Og giennem Nattergalens Bryst.

»Ak,« tænkte jeg, »er vi forkastet,
Har Naadens Port sig atter luket?
Har atter Eva sig formastet
At gribe den forbudne Frugt?«

Og som jeg disse Tanker tænkte,
Opdaged jeg en gammel Bog,
Og hvad det friske Liv ei skienkte,
Det fandt jeg i en støvet Krog.